

KROK NUMMER TRETTON

Det var sista dagen före lovet, och alla andra hade gått hem. Korridoren var halvmörk och luktade våta vantar, som alltid.

På krok nummer tretton hängde en grå gympapåse. Jag hade aldrig sett den förut.

Jag skulle bara hämta min jacka. Då hörde jag det. Ritsch. Som när någon drar i ett snöre.

Påsen på krok tretton svängde fram och tillbaka. Min jacka bredvid hängde stilla. Det är bara vinden, tänkte jag. Men fönstren var stängda.

Jag ville springa, men benen lydde inte. Snöret gick upp, sakta, av sig självt. Något där inne drog efter andan.

Då tändes lamporna. Vaktmästaren stod i dörren. "Är du kvar?" sa han. "Krok tretton", viskade jag och pekade. Där hängde ingen påse.

"Tretton?" sa han. "Den kroken tog vi bort för många år sedan."

Hela vägen hem räknade jag krokarna i huvudet. Tolv. Fjorton.

Maja och Yusuf, 5B

-
1. Vem ska höra den här berättelsen? Hur märker du det?
 2. Vad hör den som berättar innan hen ser något röra sig?
 3. Vad får du aldrig veta? Varför, tror du?
 4. Jämför med berättelsen till Vera. Båda är berättande texter. Vad har båda?